

1524

Desinència *-éssim* de la persona 4 de l'imperfet de subjuntiu de verbs de la 2a conjugació (*venguéssim* o *batéssim*)

(ALDC, IX, 2149. *Venguéssim* o *batéssim* [ImS 4])

La distribució de la desinència *-éssim* (i var.) de la persona 4 de l'imperfet de subjuntiu de verbs de la segona conjugació, com *vendre* o *batre*, que en llat. vg. era *VENDISSEMUS, *BATTISSEMUS, és molt semblant a la desinència *-essis* de verbs de la mateixa conjugació (veg. mapa 1522), canviada en *-éssom* (*venguéssom* 88-92, 96, 97, 105; *batiguéssom* 86, 98, *batiguéssom* 104), en *-éssim* (*venguéssim*, *venéssim* 83, 84, 93; *batéssim*, *batiguéssim* 101, 129, 140, 141, 143, 145, 147, 151) o en *-éssam* (*venguéssam* 102, 109, 112, 114; *batéssam* 119), però també amb un canvi fonètic significatiu, que és la conversió de la *-[m]* en *-[n]* en *venessen/venéssan*, *venguessen*, *vendessen*, *batessen* del ross. i les loc. 87, 93, 94, 100, 108.

Venguéssim 12, 85 és l'única forma amb *i* a la desinència. *Venguéssim* 99 és degut a un canvi de conjugació.

La desinència innovada val. *-érem* (*venguérem*, *venérem* 160, 162, 169; *batérem*, *batiguérem* 152, *batiguérem* 148) ha sofert el canvi de *-m* final > *-n* (*vengueren* 186; *bateren* 187).

Són formes normatives *venguéssim* (model *ofenguéssim*), *batéssim* (model *perdéssim*), des del *DOrt*, 1917; *batéssim* (*perdéssim*), des de Fabra, 1918 (pàg. 74); *venguérem*, *batérem*, des de la *GIEC*, 2016 (pàg. 316 i 277 respectivament), que també inclou *venguéssim*, *batéssim* (val. i nord-occ.) i *venéssim* (bal.) entre "Altres variants".

